

af det, vi får rig lejlighed til at diskutere, når vi laver en generel revision af lovgivningen. Jeg mener ikke, at vi i dag er bedre rustet til at lave den revision, den ændring, end vi var i 1997, men til gengæld føler jeg mig ret overbevist om, vi er bedre rustet, i det øjeblik tilgængelighedsudvalget har talt, i det øjeblik tilgængelighedsudvalget har været inde og vurderet, hvordan de enkelte ressortministerier og offentlige myndigheder behandler tilgængelighedskriterierne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om en spillestedslov.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Fremsat 1/12 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

De, der har fulgt den kulturpolitiske debat gennem det seneste år, vil vide, at jeg på mange måder synes, at det er et godt beslutningsforslag, der her ligger foran os. Den rytmiske musik har alt for længe været et slags stedbarn i dansk kulturpolitik, og vurderet ud fra generens vidtrækkende betydning for det danske samfund bør det efterhånden være åbenlyst, at der er behov for at styrke rammerne for den del af musiklivet.

Gennem de seneste år har vi på uddannelsessiden fået etableret en fantastisk musikskolekæde. Udbredelsen af musikskolerne i kommunerne, oprettelsen af musikalske grundkurser i

amterne og etableringen og udbygningen af konservatorierne rundt om i landet udgør i dag det fundament, som det nu er på tide, at vi bygger videre på.

Derfor var jeg også meget positivt indstillet, da Statens Musikråd i april måned sidste år afleverede rådets forslag til en spillestedslovgivning, og efter at jeg nu har haft lejlighed til at kigge nærmere på forslaget indhold, må jeg sige, at jeg fortsat er positiv. Selvfølgelig kan og skal vi diskutere detaljerne i Musikrådets forslag nærmere, herunder hvor mange penge der i sidste ende kan findes til formålet, men rådets grundlæggende tanke om at fremme den rytmiske musik ved at yde tilskud til rammen om musikkens udfoldelse, altså de rytmiske spillesteder, er efter min mening helt rigtig. På dette punkt er jeg altså helt på linje med forslagsstillerne.

Og jeg er også enig med forslagsstillerne i, at en ny ordning for støtte til spillestederne på et tidspunkt bør søges indarbejdet i den nuværende musiklov. Det regionale kulturforsøg, der bl.a. omfatter de rytmiske spillesteder, udløber med udgangen af indeværende år, og i den forbindelse kan det komme på tale at revidere musikloven.

Den endelige evaluering af de omfattende forsøg finder sted i marts måned i år, og hvis vi skal drage nytte af de erfaringer, vi har gjort os, må vi have tid til at gennemarbejde evalueringresultaterne ordentligt. Det er formodentlig også i lyset af den erkendelse, at Statens Musikråd har valgt at forlænge rådets nuværende forsøg med de regionale spillesteder til udgangen af 1999.

At fremsætte et forslag, der skal søge at fremme den rytmiske musik, for Folketinget inden den 1. marts 1999, vil derfor efter min opfattelse være alt for tidligt. Jeg ser ingen grund til, at vi på den måde skal presses til at haste en vigtig sag igennem.

På den konference, som Statens Musikråd afholdt den 30. november sidste år om de rytmiske spillesteders fremtid, var det mit klare indtryk, at såvel rådet som de mange repræsentanter fra det rytmiske miljø har forståelse for, at en lovgivning, der skal styrke rammerne for den rytmiske musik, skal forberedes ordentligt.

Ved konferencen understregede jeg samtidig, at det er min klare hensigt, at spillestederne allerede i 1999 skal have øgede midler i forbindelse med fordelingen af Kulturministeriets andel af de almene kulturelle tipsmidler for 1999.